

Mentides

Mentides,
quedaran arraulides
entre les arrugues del llençol.
Mirades,
complicitats fingides,
converses assajades,
falces carícies...

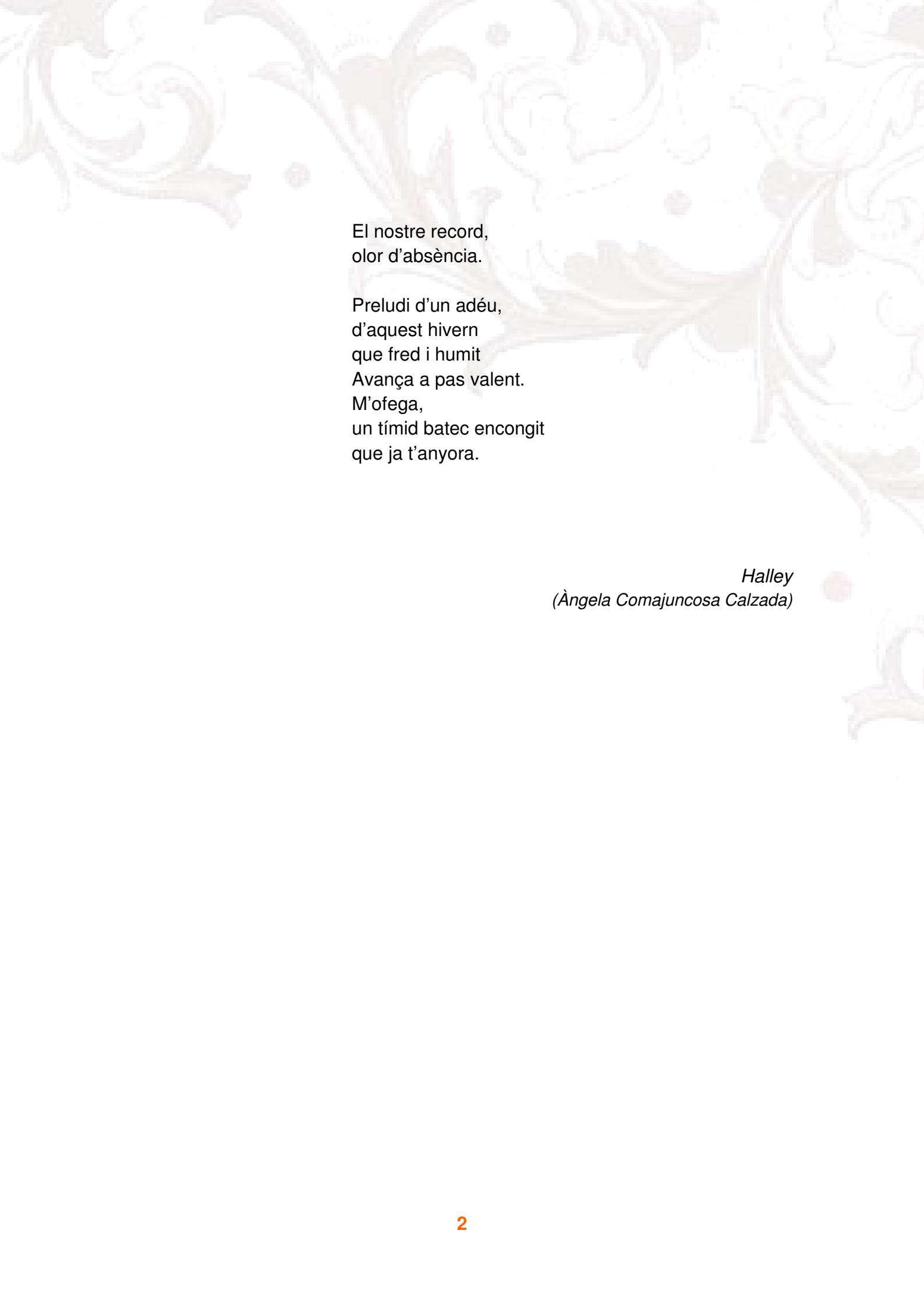
Com un conte popular
entre prínceps i princeses
uns várem inventar
una vida de proeses.

Pot ser vam jugar
a ser qui no som,
a seguir un camí
que no era el nostre.

Potser várem jugar,
però és clar
que várem perdre.
I ara els nervis
em fonen els sentits
i allò que voldria dir-te
cau com sorra
entre els meus dits.

Et miro,
i no sé com empassar-me
el teu silenci amarg,
la teva mirada trencada,
la teva pell tan aspre...

Aquelles tremolors,
els teus petons,
les meves pors.

El nostre record,
olor d'absència.

Preludi d'un adéu,
d'aquest hivern
que fred i humit
Avança a pas valent.
M'ofega,
un tímida batec encongít
que ja t'anyora.

Halley
(Àngela Comajuncosa Calzada)